

کتابهای چاپ قدیم در ایران

و

چاپ کتابهای فارسی جهان

ایرج افشار

در انتهای انسوار سهیلی (چاپ بمیئی، ۱۸۲۸ ر. ۱۲۴۳) که نمونه‌ای از آن در این مقاله چاپ شده است این عبارات مندرج است که حکایت از تاریخ چاپ سنگی کتب فارسی دارد.

«... جناب الفتتن بهادر فرمانفرمای سابق دارالامارة بمیئی از آن جمله انطباع کتب به تحریر قلم که از تبعات جدیده و مبدعات مستحدثه وزاده ذهن وقاد وطبع صافی نهاد دانشوران با داشش و فرهنگ ممالک وسیع المسالک فرنگ است اگرچه پیش از این گاهی به قدرت بعضی از نسخه موجزه و کتب مختصره به خط ما يقرء صورت انطباع وارتSAM می‌یافت اما از مدونات مبسوطه به خط نستعلیق صرف که اسطقس مقدرات و مرکبات آن چندان دور از کار و خارج از دایرۀ پرگار شیوه و سیاق استادان صاحب فن عالی مقدار نباشد تا این زمان در حین انطباع وارتSAM نیامده بود، جناب سابق-اللانقاب همت بلند نهمت به اتمام کتاب انسوار سهیلی . . منظور داشته . . استکتاب کتاب مزبور را به عهده حقیر . . میرزا حسن شیرازی اشارت و . . . در مطبع بمیئی . . . تاریخ . . . دوم شهر حرب الاصب سنه ۱۲۴۳ سمت اتمام . . . پذیرفت . . . پوشیده نماند که مدادی که بجهت استکتاب این گونه طبع اختصاص یافته غیر مداد معمولۀ مصطلحه واجزای آن مرکب از رنگ و والوان که در نقاشی به کار می‌رود می‌باشد. لهذا تحریر و کتابت آن برفرض و تقدیر تسلط و استعداد به آن ملايمت و سیاقی که با مرکب معمول معمود در سلک ترقیم و تسطیر منتظم می‌گردد و آن شیوه واسلوی که در خط مدار علیه جمهور ۱ - برای تفصیل به مقاله تویینده این سطور در «یغما» مراجعه شود (۱۱ - ۱۲ - ۱۶) .
۲ - سعید نفیسی، راهنمای کتاب (۱: ۲۳۲).

دورۀ کتاب خطی با آمدن صنعت چاپ به ایران تقریباً به سر می‌رسد. اگرچه می‌دانیم که در عهد صفویه در جلفای اصفهان ماشین چاپ آورده شده بود وارامنه چند جلد کتاب با آن طبع کرده‌اند که اینک بعضی از آنها در موزه کلیساي جلفا موجود است و عکس صفحه‌ای از آن کتاب که مربوط به مسیحیت می‌باشد در اینجا به چاپ میرسد، اما صنعت چاپ برای کتب فارسی و عربی در ایران مربوط به دوران ولايت‌عهدی عباس میرزای نایب‌السلطنه است.

فديمترین کتابی که به زبان فارسی در جهان بطبع رسیده است مطابق آنچه تاکنون بنظر نویسنده رسیده دو کتاب است بنامهای «داستان مسیح» و «داستان سن پیترو» که هردو با ترجمۀ لاتین در سال ۱۶۳۹ (۱۰۹۴ هجری) یعنی یازده سال پس ازوفات شاه عباس اول در شهر لیدن توسط مرد فاضلی بنام «Ludovico de dieu» طبع شده و در انتهای این مقاله نمونه صفحه‌ای از آن چاپ گردیده است^۱.

همین شخص در انتهای دستور زبانی که برای آموختن فارسی بزبان لاتین نوشته و بنام «Rudimenta linguae persicae» عنصرهای زبان فارسی در همان سال ۱۶۳۹ و در همان شهر طبع کرد صفحاتی چند از ترجمۀ فارسی انجلیل را بچاپ رسانیده است.

ناگفته نماند که در سال ۹۵۳ نسخه‌ای از تورات فارسی بخط عبری با سه زبان دیگر در استانبول چاپ شده است^۲.

کتابهای فارسی پیش از اینکه در ایران بطبع برسد در ممالک هندوستان، عثمانی، مصر و شهرهای اروپا بچاپ رسیده است. در هندوستان توسط مأمورین انگلیسی مقیم کلکته نخستین چاپخانه برای طبع کتب فارسی در ۱۲۲۵ دایر شد. از جمله

دانستان مسیح

HISTORIA CHRISTI
PER SICCE

Conscripta, simulque multis modis
contaminata,

P. HIERONYMO XAVIER, Soc. Jesu.

Redditæ & Animadversionibus notata

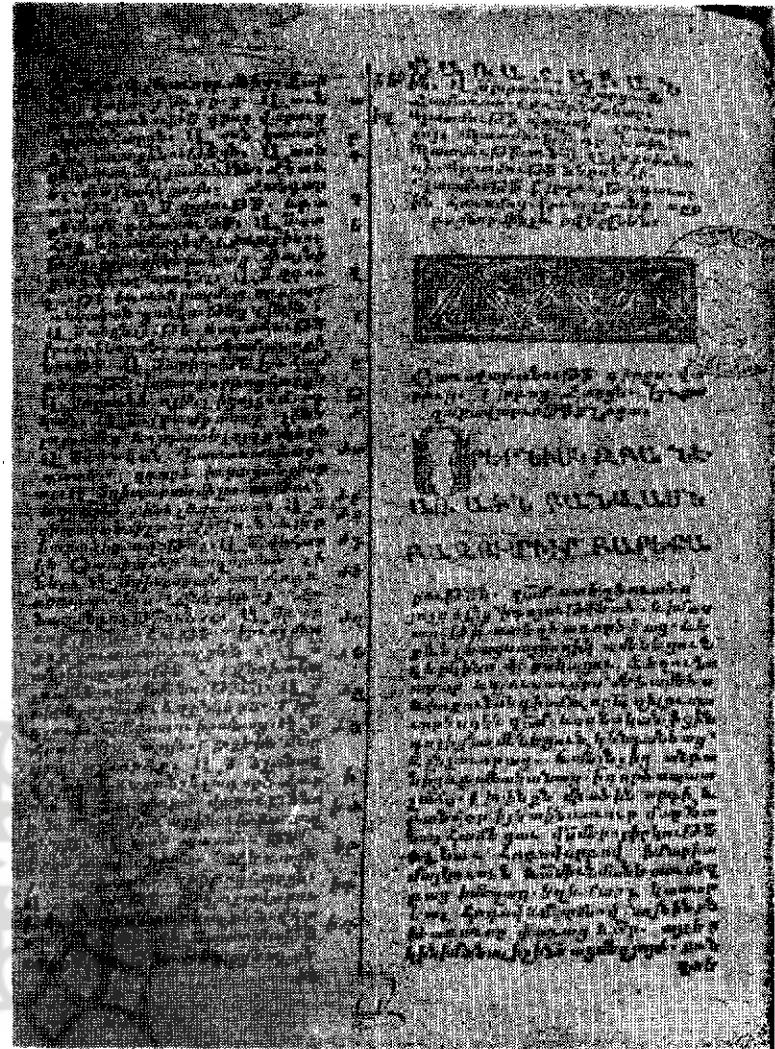
LUDOVICO de DIEU.

LV. DVS. DAT. AVGVSTI,

Ex Officina Elscvritana, A. d. I. c. l. cxxxix.

جب : داستان مسیح چاپ سال ۱۶۳۹ میلادی

۱۲۴۴) که عکس یک صفحه از پندنامه درین دفتر آمده است . در شهرهای اروپائی پظرزبورغ ، وینه ، لندن ، رم و پاریس ، لیدن و بعضی بلاد دیگر نیز کتب فارسی به نفاست چاپ شده است .

چاپ کتاب در ایران

گفتیم که سابقه چاپخانه در ایران مربوط به دوره صفویه است . در آن عهد چاپخانهای توسط کشیشان کرملی در آنجا دایر شده و انجیل را طبع کرده‌اند که نسخه‌ای از آن در موزه کلیسای وانک موجود است . آقای دکتر لطف‌الله هنرفر سنگ قبر مردی ارمنی بنام

صاحبان این فن و درنظر صاحب‌نظران ستوده و مستحسن است در کمال صعوبت واشکال بلکه قریب به محال است و کاغذی هم که بجهت نوشتمن معین شده که حروف و کلمات عکساً طریق جذب از آن منتقل و منتقل در سنگ می‌گردد بسبب اجزائی که در آن به حکم ضرورت مستعمل است خشن و ناهموار و توسع خامه در میدان صفحه آن سر کشیده و عاجز از رفتار . . . از قدیمترین کتابهای فارسی چاپ عثمانی فرنگ شعوری

است که در سال ۱۲۵۵ هجری چاپ کرده‌اند . در مصر (طبعه بولاق) هم کتب فارسی چاپ می‌کرده‌اند . واولین کتاب بنام «مفاتیح الدریة فی اثبات القواین الدریة» در ۱۲۴۲ از چاپ خارج شده است . دیگر از کتابهایی که آنچا چاپ شده یکی گلستان سعدی و دیگر پندنامه عطار است (هردو

راست : صفحه عنوان چاپ بمبنی در آن ۱۳۱۸ قمری چپ : صفحه اول از بوستان سعدی چاپ گراف در وین (اطریش) ۱۸۵۸ میلادی

در «گلشن عطارد» تألیف عباس عطارد تخلص به شطری
که در اصول سیاق و ترسل است و کتاب متداول تحسیلی در
مکاتب قدیم بود (چاپ تبریز سال ۱۲۶۳) چاپ کننده اطلاعاتی
درباره وضع چاپ در عهد محمد شاه به دست می دهد که عیناً
نقل می شود.

«الحق این عمل طبع مطبوع طبایع است وبهترین
مجموع صنایع، خصوص این کتاب را که آقا جبار به سرپنجه
هنر از سنگ مرمر لعل گهر بیرون داده و عالیجاه خیر الحاج
حاجی اسدالله مذهب در تقاضی وجود اولش دقت کرده . . .
الحمد لله در زمان محمد شاه عمل طبع و تمثیل که در عهده تعویق
و تأخیر بود در محروسه ایران شایع و ظاهر گردید خاصه
دار السلطنه تبریز جنت نشان که به حسن عطاوت وین تربیت
سر کار سپهر منزلت . . . شاهزاده بهمن میرزا . . . این صنعت

۱ - مجله وحیدج ۲ ش ۸ ص ۷۲ . ۲ - در هند هم ابتداء
کتب فارسی را با حروف سری چاپ می کردند و بعداً چاپ سنگی با
شده است . ۳ - المائر والآثار ص ۱۰۰ .

کشیش آسادرور متوفی در ۱۶۹۵ را که در آن عهد حرفه اش
طبعات بوده است در اصفهان دیده اند . که عکس آن سنگ
در اینجا چاپ شده است .

نخستین چاپخانه فارسی که در ایران دایر شد چاپخانه سری
بوده است^۲ که در حدود سال ۱۲۲۷ توسط میرزا زین العابدین
به ایران آمد^۳ و رساله ای بنام «فتح نامه» در باب جنگهای ایران
وروسیه در آنجا طبع گرده اند . این چاپخانه در تبریز تاسال
۱۲۴۵ دایر بوده است . در همین چاپخانه کتاب «ما آثر السلطانیه»
و بعضی کتب دیگر از جمله «رساله آبله کوبی» بطبع رسیده است .
نخستین چاپخانه در طهران در ۱۲۴۹ دایر می شود که
حروف سری در آن بکار برده می شده است و کتاب محرق -
القلوب از آثار آن است . نخستین کتاب چاپ سنگی تهران
تاریخ معجم است که در ۱۲۵۹ چاپ شده است .

بیش از اینکه اصطلاح مطبوعه و چاپخانه رایج شود
اصطلاحات باسمه و باسمخانه و باسمهچی و کارخانه و دارالطبع
و دارالطبع و مطبع و مطبعه مصطلح بوده است .

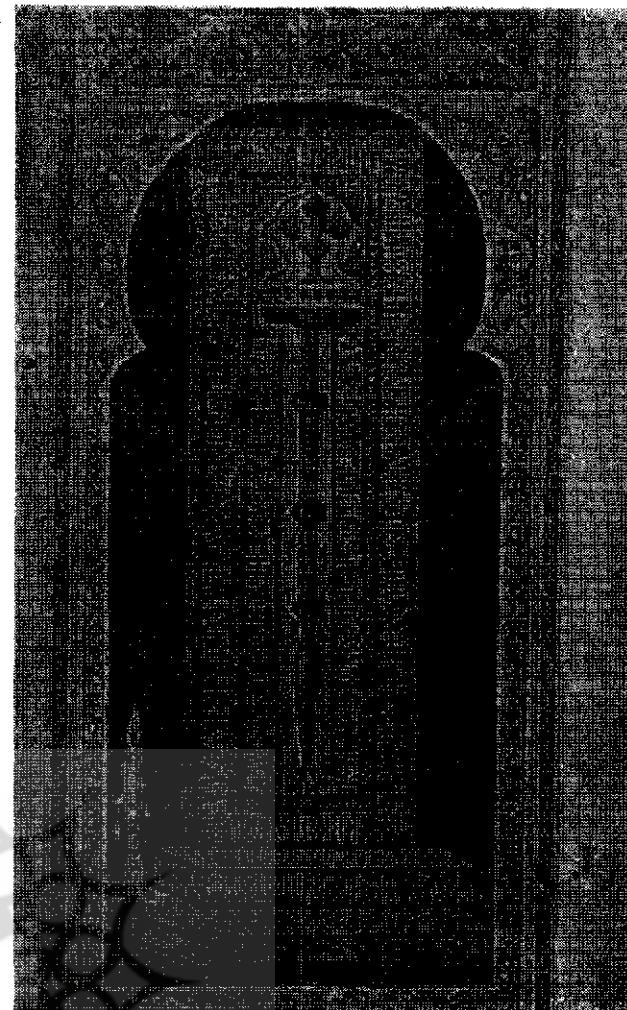
زندگان شیر و شمشیر پر شنید

شرف حکمرانی کشوف نماید

چپ : نمونه صفحه عنوان کتاب شراف ایران و افتخار ایرانیان چاپ ۱۳۲۱ قمری

راست : عکس قبر هیمه‌چی امنی در عهد صفوی در جلفا

طرفه اینجاست که بسیاری از کتابهای فارسی که در هند به طبع رسید چون برای مردم ایرانی یا مصرف در ایران بود پشت آنها را با نام سلاطین ایران یعنی ناصرالدین شاه مزین می‌کردند.

در طبع کتاب چند تن همکاری و دخالت داشته‌اند. یکی بانی یا سرمایه‌گذار بوده است که معمولاً در کتب می‌نوشتند و حسب الامر فلان شخص بطبع اقدام شد. دیگر مباشر طبع که از عمل او با عبارت سعی و اهتمام یاد می‌گردد. دیگر خطاط که کتب چاپ سنگی را می‌نوشتند است. دیگر عامل طبع یعنی صاحب مطبوعه یا کارخانه که عمل بدی طبع را به انجام می‌رسانیده است. کتاب‌فرشان گاه خود بانی بودند و گاه نیز صاحب مطبعه. تاریخ طبع کتب غالباً در صفحه انتهای کتاب ذکر می‌شد. در بسیاری از کتب چاپ هند مرسوم بوده است که تاریخ را به صورت منظوم می‌آوردند و حتی اشعاری در وصف چاپ -

۱ - المآثر والآثار ص ۱۰۰، ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۰۳، ۱۱۰، ۱۱۴

بدیع طبع مطبوع جمیع طبایع گردیده است به احتمام کمترین بندگان جبارین حاجی غفار تبریزی مطبوع شد».

صنعت چاپ در عهد ناصرالدین شاه رواج بیشتر یافت و کتب متعدد در آن عهد به طبع رسید. اعتمادالسلطنه که خود در این کار کوشش بسیار کرد در کتاب «المآثر والآثار» شماید درباره «اتساع دائرة انتساب» و «ایجاد روزنامه» و «ترقی اداره گازت در ایران» و «ایجاد جریده مصور» و «ایجاد سالنامه و تخصیص طبع نقویم» بیان می‌دارد^۱.

صنعت طبع کتاب در میان ملل شرقی (هند و ترکستان و عثمانی و مصر و ایران) تا سالهای دراز تحت تأثیر هنر کتاب سازی مرسوم و سنتی شرق بود. یعنی شیوه جدول‌بندی و سر لوحه سازی و ترتیبات و صفحه سازی از نسخ خطی به کتب چاپی منتقل شد و حتی نخستین صفحه کتاب از صفحه دوم (یعنی پشت ورق) آغاز می‌شد و این ترتیب و روش تزدیک صد سال یعنی تا سالهای ۱۳۷۰ قمری برجا بود. اما آرام آرام صفحه‌بندی و آرایش فرنگی جایگزین روش قدیم گردید.

کنده می‌سروه‌اند.

و این روش در کتب چاپ ایران هم کم و بیش دیده می‌شود.
از جمله تحفة الملوك کشفی که مصور است (تبریز ۱۲۷۴) این
قطعه آمده است که:

آقا علی که مخترع فن طبع بود
نامد چو او به دهر هنر پیشه در وجود
در مطبع از سواد و بیاض کتاب طبع
بر رغم دهر رشک شب و روز می‌نمود
آقا علی گذشت و نیامد کشش همال
الا کهین برادرش آن آسمان جود
آقا رضای نادره فن کر علو طبع
چرخ بربن بمخاک درش روی عجز سود
گوئی فرشته‌ای است نه انسان کر آب و خاک
زینسان وجود پاک نیفتاده در وجود
احست هم به پور گرامیش گوی کاو
گوی هنر ز طایفه همگنان ربود
نامش حسین و فعل حسن پس زحسن طبع
نیکو سزه بگوییش از آسمان ستود
حالی به فن طبع چو او کی است اوستاد
در زیر کارخانه این گبد کبود
دیدی چو طبع او بنگر طرح نقش وی
کزمانی زمانه هزار آفرین شنود
بر صدق ادعای من «این تحفة الملوك»
کامد چو وحی منزل از عالم شهود
از طبع این کتاب مرا ثابت ادعاست
ای مدعی یمین و گواهی دگر چه سود
ز اوصاف نیک طبعی او تا به روز حشر
کلک من از هزار یکی کی توان سرود
هم در کشم زگفته و گویم علی الدوام
منا علی الائمه و الانیا درود
منت خدای را که ز ترکیب چهار طبع
زینسان سه پاک اصل برآورد در وجود
سال هزار و دوصد و هفتاد و چهار بند
کاقبال لب به مدخل این هرسه برگشود
از میان کتابهای چاپ قدیم ایران قرآن چاپ معتمدالدوله
در ۱۲۴۶ واحد مزیت فنی است و آن اینکه آن را باحروف
عرب چاپ کرده‌اند و نمونه یک صفحه آن که در اینجا چاپ
می‌شود حکایت از زیبائی و هنرمندی آن دارد.

کتب سنگی را در ایران معمولاً بیش از هفتصد هشتصد
نسخه چاپ نمی‌کردند. چه سنگ چاپ بیش از این قابلیت
انتساب نداشته است. اگرچه اکمال الدین شیخ صدوق (تهران
۱۳۰۱) را در یکهزار و هشتاد جلد چاپ زده‌اند (بشرحی که

صفحه آخر کلیات سعدی چاپ سعدی

جامعة علام انصاری و مطالعات فرهنگی

در پیش آن ذکر شده است).
در کتاب زینة المجالس تألیف مجیدی (مجد الدین محمد
حسینی) که در سال ۱۳۰۵ قمری در طهران چاپ سنگی شده
است، چاپ کنندگان در پایان کتاب شرحی نوشته‌اند که نکته‌هایی
مهم درباره تاریخ چاپ در ایران را در بردارد و آن بدین
شرح است:

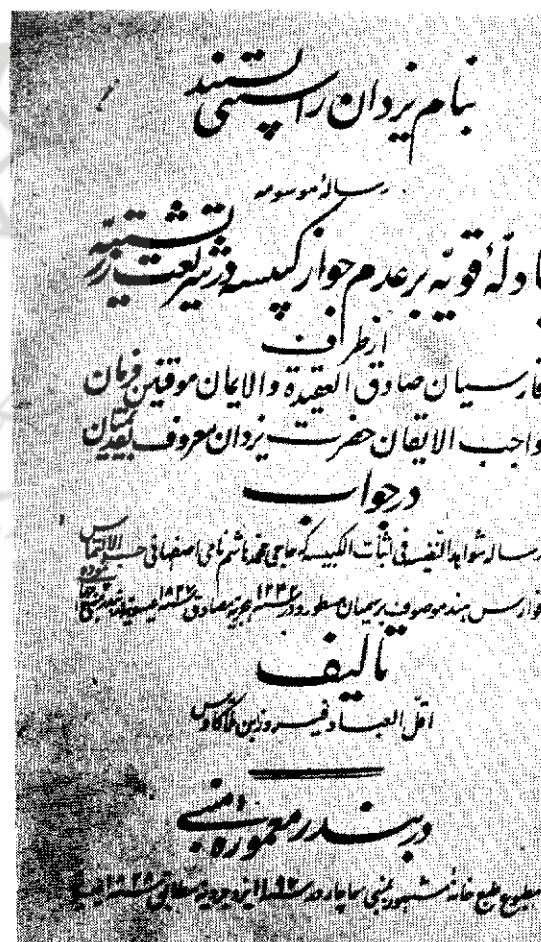
«چون کتاب زینة المجالس که از کتب معتبر تاریخ است
در این زمان می‌میند فرجام بسی و اهتمام رسانیده جناب آقا
محمد اسماعیل باسمچی و منظور آنکه تمام ایران و فرقه‌یه که
به شغل کتاب فروختن مشغول بودم این اقل اسادات بانی کتاب
تمام علماء و اعیان و تجار و کسبه حتی اطفال معلم خانه که چرا

در کتب نمودند. الحق آنچه فرمودند صد مراتب بهتر شد و والد سفارش زیاد به شاگرد های باسمه خانه و والدان خود نموده مشغول به زدن شدند. امید که خالق عالم والد ولدین شاگردان را محفوظ بدارد.

مطلوب دیگر استدعا از جنابان مقدسان کتاب فروشها و باسمه خاندها به چاپ میرند کسی بی اذن صاحب کار کاغذ بروی او نگذارد. حرام است. علاوه کتب از احکام شریعت مطهره میباشد حرام او بد است. مطلب آنکه نصیحت است. دیگر آنکه در او خر این کتاب چون تاریخ است عدالت اعلا حضرت شهریاری ناصرالدین شاه روحنا و روح العالمین فداه تحریر می شود و مختصراً از احوالات و سیاست خود اقل السادات او قدری از کیفیت خوانسار که چه قدر با امن بود وحال چه قدر آن شهریار عالی مقدار من فرموده و احوالات

كتب مثل سابق نیست بدخل خط، بدچاپ، بدکاغذ، جواب داد به جهت ارزانی کتاب. فرمودند پاکیزه بزنند باکاغذ و خط خوب، گران بفروشند. این بود که مراجعت از قرقازیه کیفیت را به جانب آقا محمد اسماعیل گفت. جواب دادند که این کتاب زینت را من می زنم. چون خط خوب و کاغذ خوب دارد که تمام باسمه خانمهای طهران و تبریز و بمبهی و اسلامبول حتی مصر کسی نزدیک باشد، مشروط باینکه اجرت زیاد و خلعتهای فاخر و شیرینیهای رنگارنگ بدهی. قبول قول او نمودم و برادری دارد یوسف طلعت ماه جبین، آقا ابراهیم. داوم طلب شد که من هم در قبول فرمایش برادر هستم. به آن هم وعده خلعت شد. والد مقدس آداب ایشان که نام گرامش کربلا محمد حسین است او استاد تمام باسمه خانه بود و پیر مرد قدیم، از این کیفیت مطلع شد. دعای خیر در حق ایشان فرمود و اقدام

رات : نمونه یکی از کتابهای چاپ قدیم در هندوستان
جب : صفحه عنوان کتاب الحمار يحمل اسفارا

چاپ: چاپ تهران ۱۴۰۷ قمری

راست : یک صفحه از قرآن معتبر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

در واژه دولاب - دارالطبائعه که از خود دولت است .
اسماي تبريز : حاجي عباسعلی - حاجي احمدآقا -
سدآقا - مشهدی مهدی - کربلا عبدالحسين .
اجرت سنگ چهار هزارده
اجرت کتابت يك تومن دوهزار بيت . بيت پنجاه حرف «! .
خطی که درنوشتن کتب برای چاپ سنگی به کارمیرفت
بیشتر خط نسخ و نستعلیق و گاهی شکسته بود .
کاغذی که برای چاپ استفاده می شد غالباً کاغذ روسی
وروزنامه مانند بود و گاه هم کاغذهای فرنگی دیگر که از طریق
خلیج فارس وارد میشد مورد استعمال واقع می شد . استفاده
از کاغذ آمریکا که می خواستند صورت

علمای آن بلد و اسامی کتابفروشی‌های خوانساری که در کجا متنزل دارند که بر همه کس واضح و هویت‌باشد و اسامی باشندگانشها در این صفحه ذکر نمودیم که هر کس طالب هر کدام باشد زود پیدا کند. امید که خلاق علم وجود مبارک اعلاء‌حضرت شاهنشاه ۱. حفظ نفع مانند.

اسامی باسمه‌چی طهران : کربلا محمدحسین میدان
کاهوفروشان که از قدیم است با ولدان ایشان آقا محمد اسماعیل
و آقا ابراهیم - جناب الله قلی خان قدیمی است در سرپلک کارخانه
دارد - ولدان مرحوم آقا میر باقر، آقا سید حسین و اخوی او
در واژه دولاب - آقا محمد تقی ولد حاجی عبدالحمد تکیه
زرگرا - آقامیرزا حبیب در باغ خان مرموی - آقامنشده تقی

راست: پریشان قآنی چاپ ۱۳۷۱ در تهران چپ: صفحه آخر قرآن چاپ معتمدالدوله در ۱۴۴۲

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بهمین فحومه چاپ و توزیع شده است و در پیش آن نوشته‌اند: «بمباهرت عالی قدر محمد حسین کاشانی یک هزار و هشتاد جلد از کتاب هزبور را با کمال زحمت در صدد تصحیح و طبع آن برآمده و وقف عالم نمود»؟

- ۱ - زینه المجالس چاپ سنگی ، طهران ۱۳۰۵ ق ، ص ۴۴۸ .

۲ - برای اطلاعات بیشتر نگاه کنید به مقالاتی که درخصوص چاپخانه و مطبوعات در مجلات فارسی نوشته شده و فهرست آنها در «فهرست مقالات فارسی» ، آمده است. از مراجع مهم ، تحقیقات محمدعلی نزیبیت (در مجله ارمنان) است که ابتدا ترجمه انگلیسی آن توسط ادوارد براؤن در کتاب «شعر و مطبوعات ایران جدید» ، (لندن ، ۱۹۱۴) نشر شد ، و نیز مقاله جناب آقای سیدحسن تقی‌زاده (در کاوه دوره دوم) .

ترئینی داشته باشد مورد پیدا می کرد، نظیر منتخب دیوان کبیر شمس که بنام شمس الحقائق (طهران ۱۲۸۰) طبع شده است. ونیز مرسم بود که در طبع بعضی از کتب کاغذهای رنگارنگ به کار برند. یعنی هر چند صفحه را به یک رنگ بخصوص چاپ می کردند. نظیر دیوان انوری که در سال ۱۲۶۴ در دارالطباعة دارالسلطنه تبریز طبع شده است وده رنگ کاغذ

وقف کردن کتابهای چاپی نیز مرسوم بوده است و اشخاص خیری که بانی انتشار می‌شدند آن را وقف عام می‌ساختند تا نسخ آن کتاب تماماً به اهل استحقاق مجاناً داده شود.
نظیر آنکه کتاب اکمال الدین صدوق (طسم ۱۳۰۱ طهر ان)